Euroopan parlamentti
2014-2019

Istuntoasiakirja

B8-0853/2016 }
B8-0855/2016 }
B8-0862/2016 }
B8-0863/2016 } RC1

4.7.2016

YHTEINEN PÄÄTÖSLAUSELMAESITYS

työjärjestyksen 128 artiklan 5 kohdan ja 123 artiklan 4 kohdan mukaisesti

joka korvaa seuraavat poliittisten ryhmien jättämät päätöslauselmaesitykset:
GUE/NGL (B8-0853/2016)
PPE, S&D, ECR, ALDE (B8-0855/2016)
EFDD (B8-0862/2016)
Verts/ALE (B8-0863/2016)

Japanin päätöksestä käynnistää uudelleen valaanpyynti kaudella 2015–2016
(2016/2600(RSP))

Renate Sommer
PPE-ryhmän puolesta
Renata Briano, Doru-Claudian Frunzulică
S&D-ryhmän puolesta
Julie Girling
ECR-ryhmän puolesta
Frédérique Ries
ALDE-ryhmän puolesta
Anja Hazekamp, Stefan Eck, Anne-Marie Mineur, Merja Kyllönen, Kateřina Konečná, Jiří Maštálka, Malin Björk, Tania González Peñas, Estefanía Torres Martínez, Miguel Urbán Crespo, Lola Sánchez Caldentey, Xabier Benito Ziluaga
GUE/NGL-ryhmän puolesta
Linnéa Engström, Benedek Jávor, Bart Staes
Verts/ALE-ryhmän puolesta

Marco Affronte, Piernicola Pedicini, Eleonora Evi, Isabella Adinolfi, Rolandas Paksas
EFDD-ryhmän puolesta

Euroopan parlamentin päätöslauselma Japanin päätöksestä käynnistää uudelleen valaanpyynti kaudella 2015–2016
(2016/2600(RSP))

Euroopan parlamentti, joka

– ottaa huomioon Kansainvälisen valaanpyyntikomission kaupallista valaanpyyntiä koskevan sopimuksen, jolla pyynti rajoitetaan nollaan (”moratorio”) ja joka tuli voimaan vuonna 1986,

– ottaa huomioon Kansainvälisen valaanpyyntikomission 65. kokouksessaan syyskuussa 2014 hyväksymän päätöslauselman 2014-5,

– ottaa huomioon biologista monimuotoisuutta koskevan kansainvälisen yleissopimuksen yhteydessä sovitut Aichin biodiversiteettitavoitteet,

– ottaa huomioon luontotyyppien sekä luonnonvaraisen eläimistön ja kasviston suojelusta 21. toukokuuta 1992 annetun neuvoston direktiivin 92/43/ETY (luontotyyppidirektiivi)[1],

– ottaa huomioon 19. helmikuuta 2009 antamansa päätöslauselman valaanpyyntiin liittyvistä yhteisön toimista[2],

– ottaa huomioon Kansainvälisen tuomioistuimen 31. maaliskuuta 2014 antaman päätöksen valaanpyyntiä Eteläisellä jäämerellä koskevassa asiassa (Australia v. Japani: väliintulijana Uusi-Seelanti),

– ottaa huomioon unionin joulukuussa 2015 allekirjoittaman virallisen yhteydenoton, joka koski Japanin päätöstä käynnistää uudelleen valaanpyynti Eteläisellä jäämerellä uuden tieteellisen valaantutkimusohjelman (NEWREP-A) nojalla,

– ottaa huomioon työjärjestyksen 128 artiklan 5 kohdan ja 123 artiklan 4 kohdan,

A. ottaa huomioon Kansainvälisen valaanpyyntikomission vuonna 1982 asettaman ja edelleen voimassa olevan kaikkea kaupallista valaanpyyntiä koskevan moratorion, jonka tarkoituksena on suojella kantoja sukupuuttoon kuolemiselta ja antaa niille mahdollisuus elpyä; toteaa, että valaanpyynnin säätelyä koskeva kansainvälinen yleissopimus sisältää erityismääräyksiä, joilla mahdollistetaan vähäisten valasmäärien pyynti tarkasti määriteltyihin tieteellisiin tarkoituksiin ja jotka tunnetaan ”valaanpyynnin erikoislupana”;

B. toteaa, että moratoriosta huolimatta useat maat harjoittavat edelleen kaupallista valaanpyyntiä; ottaa huomioon, että moratorion asettamisen jälkeen väitetysti tieteellisiin tarkoituksiin myönnettyjen erikoislupien nojalla tapettujen valaiden määrä on itse asiassa lisääntynyt; toteaa, että Japani on harjoittanut tällaista valaanpyyntiä erikoisluvalla vuosikymmenten ajan;

[1] EYVL L 206, 22.7.1992, s. 7.
[2] EUVL C 76 E, 25.3.2010, s. 46.

C. toteaa, että vuonna 1986 voimaan tulleesta kansainvälisestä kiellosta huolimatta Japani jatkoi valaanpyyntiä ja tappoi yli 20 000 valasta[1] kiellon voimaantulovuoden ja vuoden 2014 välillä;

D. ottaa huomioon, että valaanpyynti aiheuttaa suurta kärsimystä yksittäisille eläimille ja uhkaa valaskantojen suojelutilannetta kokonaisuudessaan;

E. toteaa, että kaikki suuret valaslajit on lueteltu luonnonvaraisen eläimistön ja kasviston uhanalaisten lajien kansainvälistä kauppaa koskevan yleissopimuksen (CITES) liitteessä I;

F. ottaa huomioon, että Kansainvälinen tuomioistuin määräsi 31. maaliskuuta 2014 antamassaan päätöksessä Japanin lopettamaan JARPA II -ohjelmaan perustuvan vuotuisen valaanpyyntinsä ”tieteellisten ansioiden” puuttumisen vuoksi ja siksi, että myönnettyjä lupia ei käytetty Japanin väittämään tieteelliseen tutkimukseen;

G. toteaa, että tieteellisillä luvilla sallitaan valaanlihan myynti tai lahjoittaminen, vaikka tieteelliset tarpeet voidaan tyydyttää täysin harmittomilla vaihtoehdoilla; toteaa, että DNA-näytteenotto ja etäseuranta antavat tutkijoille mahdollisuuden oppia valaista ja kerätä näytteitä tappamatta valaita;

H. ottaa huomioon, että lokakuussa 2015 Japani ilmoitti YK:lle tunnustavansa Kansainvälisen tuomioistuimen oikeuskäytännön lukuun ottamatta mahdollisia riitoja, jotka aiheutuvat meren elollisten luonnonvarojen tutkimuksesta, säilyttämisestä, hoitamisesta tai hyödyntämisestä tai koskevat näitä tai liittyvät näihin, mikä sulki käytännössä pois mahdollisuuden, että tulevaisuudessa Japania vastaan voitaisiin nostaa syytteitä Kansainvälisessä tuomioistuimessa erikoisluvalla toteutettavan valaanpyyntiohjelman vuoksi;

I. ottaa huomioon, että Japanin kalastusvirasto ilmoitti marraskuussa 2015 Kansainväliselle valaanpyyntikomissiolle, että maa käynnistää uudelleen valaanpyynnin uuden tieteellisen valaantutkimusohjelman (NEWREP–A) nojalla;

J. ottaa huomioon, että Japani on harjoittanut vuosikausia valaanlihan ja valastuotteiden kauppaa, vaikka ne on lueteltu CITES-yleissopimuksen liitteessä I;

K. ottaa huomioon, että NEWREP–A-ohjelmaa tarkastellut ja arvioinut Kansainvälisen valaanpyyntikomission tieteellinen asiantuntijapaneeli päätyi lopputulokseen, että ehdotus ei osoittanut, että asetettujen tavoitteiden saavuttaminen edellyttää näytteenottoa kuolleista valaista;

L. katsoo, että biologisen monimuotoisuuden, myös lajien, suojelun on oltava ensisijaisena tavoitteena; toteaa, että unionin luontotyyppidirektiivissä, jossa määritellään valaita (ja delfiinejä) koskeva unionin kanta, ei sallita minkään valaskannan kaupallisen pyynnin uudelleen käynnistämistä unionin vesillä;

M. toteaa, että unioni ja sen jäsenvaltiot ovat kritisoineet Japania pyyntitoiminnan käynnistämisestä uudelleen ja siitä, että se ei kiinnitä riittävästi huomiota Kansainvälisen tuomioistuimen vuonna 2014 antaman lausunnon ohjeistukseen; ottaa huomioon, että ne

[1] https://iwc.int/total-catches

allekirjoittivat joulukuussa 2015 Uuden-Seelannin virallisen yhteydenoton Japanin hallitukseen;

N. ottaa huomioon, että Japani on unionin strateginen kumppani ja että kahdenväliset suhteet perustuvat yhteisiin arvoihin, joihin kuuluu myös vahva usko todelliseen monenvälisyyteen ja sääntöihin perustuvaan kansainväliseen järjestelmään;

1. kehottaa Japania lopettamaan valaanpyyntitoimintansa ja noudattamaan Kansainvälisen valaanpyyntikomission päätelmiä;

2. kannattaa vahvasti kaupallista valaanpyyntiä koskevan yleisen moratorion ja valastuotteiden kansainvälistä kauppaa koskevan kiellon säilyttämistä; vaatii perusteettoman ”tieteellisen valaanpyynnin” lopettamista ja kannattaa merkittävien valtameri- ja merialueiden nimeämistä valaiden suojelualueiksi, joilla kaikenlainen valaanpyynti on toistaiseksi kielletty;

3. on syvästi huolissaan siitä, että päätös käynnistää uudelleen valaanpyynti uuden NEWREP–A-tutkimusohjelman perusteella sallisi 333 lahtivalaan, myös kahdensadan tiineenä olevan naarasvalaan, tappamisen Eteläisellä jäämerellä kaudella 2015–2016 ja että Japani aikoo pyytää yhteensä lähes 4 000 valasta koko 12 vuoden jaksolla;

4. pitää valitettavana, että käynnistäessään uudelleen valaanpyynnin Japani ei selvästi noudata Kansainvälisen tuomioistuimen päätöstä; toteaa, että näin ollen pyynnillä rikotaan Kansainvälisen valaanpyyntikomission sääntöjä ja kansainvälistä oikeutta sekä heikennetään biologisen monimuotoisuuden ja meren ekosysteemien suojelua; tähdentää, että aito tieteellinen tutkimus ei edellytä valaiden laajamittaista ja säännöllistä tappamista;

5. panee tyytyväisenä merkille, että unioni allekirjoitti virallisen yhteydenoton välittääkseen Japanille vakavat huolenaiheensa; kehottaa komissiota, Euroopan ulkosuhdehallintoa (EUH) ja neuvostoa vaatimaan Japania sitoutumaan merinisäkkäiden suojelua koskeviin kansainvälisiin velvoitteisiinsa;

6. pitää valitettavana, että Japani ei ole tähän mennessä harkinnut uudelleen kantaansa huolimatta diplomaattiteitse välitetystä virallisesta yhteydenotosta ja laajoista kansainvälisistä protesteista; vaatii unionia ja sen jäsenvaltioita tekemään kaikkensa, jotta asia saataisiin ratkaistua poliittisen vuoropuhelun ja Kansainvälisen valaanpyyntikomission avulla;

7. kehottaa komissiota, EUH:ta ja jäsenvaltioita olemaan Japanin kanssa jatkuvasti yhteydessä väitetyn tieteellisen valaanpyynnin tiimoilta, jotta käytäntö voidaan lopettaa käyttämällä kahden- ja monenvälisiä keinoja;

8. tukee Kansainvälisen valaanpyyntikomission päätöslauselmaa 2014-5, jonka mukaan uusia valaanpyyntilupia ei saisi myöntää muuten kuin etukäteen tehdyn kansainvälisen arvioinnin, jonka voi tehdä myös Kansainvälisen valaanpyyntikomission tieteellinen komitea, perusteella; vaatii Kansainvälistä valaanpyyntikomissiota sisällyttämään Kansainvälisen tuomioistuimen päätöksen työskentelykäytäntöihinsä ja mukauttamaan sääntöjään vastaavasti; korostaa, että on toteutettava pikaisia toimenpiteitä Kansainvälisen valaanpyyntikomission vahvistamiseksi tässä asiassa, ja kehottaa jäsenvaltioita ajamaan

tarvittavia päätöksiä Kansainvälisen valaanpyyntikomission seuraavassa kokouksessa lokakuussa;

9. vaatii, että laatiessaan lokakuussa 2016 pidettävän Kansainvälisen valaanpyyntikomission 66. vuosikokouksen jälkeen ajantasaistettua unionin yhteistä kantaa valaanpyynnistä neuvosto ja komissio soveltavat lähestymistapaa, joka on vähintään yhtä ennalta varautuva kuin nykyinen yhteinen kanta (neuvoston päätös Kansainvälisen valaanpyyntikomission kolmessa seuraavassa kokouksessa Euroopan unionin puolesta sen toimivaltaan kuuluvissa asioissa omaksuttavasta kannasta – 2011/0221 (NLE));

10. kehottaa puhemiestä välittämään tämän päätöslauselman neuvostolle ja komissiolle, jäsenvaltioiden hallituksille ja parlamenteille sekä Japanin hallitukselle ja parlamentille.